

[Niels Frederiksen.]

Hjul paa Vognen, hvad ethvert fornuftigt Menneske kan se, uden at man har nødig at være sagkyndig; jeg ved ikke, hvor meget det koster, men jeg tror, det er 20 Kr. det koster for at lade ham sidde op i Bilen og se paa de Ting.

Derfra kører man saa tilbage til Automobilkontoret og faar at vide, at man skal op paa Toldkontoret for at anmelde og indregistrere Vognen, og betale sin Omsætningsafgift. Hvis man saa er saa uheldig at have en anden Vogn, man bytter for en ny, faar man at vide, at for det første skal man ned paa Amtsstuen, og have en Kontrakt stempet, for at man paa det Kontor kan danne sig et Skøn over, hvor stor en Omsætningsafgift Handelen betinger. Man møder igen paa Toldkammeret og faar at vide, at da det er en Vogn, der modtages i Bytte for en gammel Vogn, skal man køre til København og faa den nye Vogn toldvurderet; selv om Købekontrakten udtrykker, at den er købt og registreret til akkurat det samme Grundbeløb som alle andre Vogne af den Type, skal man ind for en Vurderingskommission, som bestaar af en Formand og to sagkyndige, som skal se paa, at den Vogn ligner alle de andre.

Naar saa det er overstaaet, kører man ned til Politikontoret igen og faar saa den Oplysning, at nu skal man have de Skilte, man har paa sin Vogn, deponeret først, inden man faar de andre udleveret. Og efter at man har gaaet det igennem og har Attest for, at Toldvurderingen er foretaget, kan man endelig faa Lov til at faa Restbeløbet af det Depositum, som man i Toldkammeret har maattet indbetale for overhovedet at faa Lov til at køre til København og faa den Vogn toldvurderet, udleveret.

Jeg overdriber ikke. Efter at man 11 Gange har staaet paa offentlige Kontorer for at faa Lov til at betale en Skat paa 600 Kr., kunde man undertiden faa den Opfattelse: Kunde det ikke være gjort mere fornuftigt? Derfor retter jeg den Henstilling til den højtærede Finansminister. Da Automobilomsætningen og Automobilforbruget er en Handel og et Forbrug, der andrager Millioner, og det Forbrug giver Staten, og det offentlige Millionindtægter, der fornuftigt anvendt ikke giver Anledning til nogen Bebrejdelse mod dem, der giver Millionerne, synes det mig, at Centraladministrationen skulde tage lidt mere fornuftigt og enkelt paa hele denne Skattesvarelse.

Jeg kan ikke se, at det ikke skulde være muligt, at man paa de Automobilkontorer, der findes i Provinsbyerne, kunde faa en

Mand, der kvitterer for Skiltenes Betaling og kunde se, at Bremsesystemet var i Orden, og se, at den Vogn var af den og den Type, som gaar til den gængse Pris og derfor medfører en Omsætningskat af den og den Størrelse, saa man ikke har nødig at have hele det Omsvøbsdepartement, disse Kommissioner og Raad o. s. v., der virker irriterende paa dem, der skal svare Skatten. Det vil lette ganske overordentligt for Automobilforhandlerne.

Jeg gør opmærksom paa, at et hvilket som helst Firma her i Landet regner med, at Køberen af et Automobil skal betale 100 Kr. ekstra, der beregnes som Udgift til at faa Automobilet indregistreret. Man skal have en Mand til at køre fra Kontor til Kontor og give de Bidrag, jeg her har nævnt. Vore Automobilkøbere er efter min Opfattelse ude for et Oprækkeri, der er unødvendigt, og derfor er det, jeg henstiller, om man ikke kunde gøre den Skat, som jeg erkender er berettiget og endnu stemmer for, saa populær som muligt for dem, der skal svare den.

Det er efter min Mening ganske overflødigt at træffe alle de Foranstaltninger, for en hvilken som helst normalt begavet Mand, der vil gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i, hvorledes et Automobil skal være indrettet, med Bremses og hele Systemet, kan jo gaa ud paa Gaden og se, at det er en Vogn af den Type, som er almindelig brugt, at derfor er Prisen saadan og saadan, og at der ikke er Tale om, at denne Omsætningsafgift ikke passer, eller om noget som helst Snyderi overfor Staten. Det maa være en rimelig Fordring fra den Del af Befolkningen, som er underkastet med visse Aars Mellemlum at være ude for en Skatteopkrævning af den Art og det System, jeg her har nævnt.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har gjort den Indsigelse overfor Bestemmelsen i § 3, om den, som bytter sig en ny Vogn til for en gammel — det sker ret ofte for den, der bruger Automobilet som Erhvervsmaskine; den Type af Automobilet, der gaar til Droskebrug og Udlejning, regnes i al Almindelighed at kunne holde i tre Aar, saa kan den ikke være driftssikker nok længere, men maa ombyttes; en ny Maskine maa erhverves, og saa skal der betales Omsætningskat. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt, at Toldvurderingsraadet skal se det Automobil og vurdere det, da det ligner andre af samme Type. Hvis de skulde se paa, om der er noget Snyderi i Handelen, skulde de dog snarere se paa det, man har givet i Bytte.